

LeoMare

MENSEN | WERK | ZEELAND

blad voor medewerkers van de provincie Zeeland

07/10

De Hedwigepolder: **bijzonder project** in een groot krachtenveld

De Provincie werkt aan verschillende grote projecten. Een van die projecten is Natuurpakket Westerschelde. Onderdeel daarvan is de Hedwigepolder, een project dat veel in het nieuws is. Verschillende collega's zijn daarbij betrokken. Wat houdt hen bezig? Wat komen ze tegen bij dat grote project waar de emoties soms hoog oplopen? Een van die betrokken collega's is Eva Haverkorn. Sinds 2007 is ze adviseur voor het projectbureau Natuurpakket Westerschelde. Zij is werkzaam bij een adviesbureau en gedetacheerd bij de Provincie. Sinds een paar maanden is ze projectleider van de Hedwigepolder.

Hoe ervaar je het verschil tussen adviseur en projectleider?

Eva: 'Sinds 2007 heb ik gewerkt aan het rijksprojectbesluit (nu: rijksinpassingsplan), meegelezen in de milieu-effectrapportage (mer), gaf ik juridische adviezen aan het projectbureau Natuurpakket Westerschelde en screende ik materiaal. In oktober 2009 nam het kabinet definitief het besluit om over te gaan tot ontpoldering van de Hedwigepolder

en is het project in een stroomversnelling geraakt. Inhoudelijk ken ik het project dus goed maar projectleider er van zijn voelt wel gelijk anders. Als projectleider ben je het aanspreekpunt voor bijvoorbeeld de gedeputeerde en de pers, je hebt meer vrijheid en de ruimte om beslissingen nemen.'

Wat is je indruk van het project?

'De Westerschelde was lange tijd

een brede rivier met een snelstromend en diep middengedeelte en randen met langzaam stromend en ondiep water. Door de eeuwen heen is de Westerschelde ingedijkt en dieper gemaakt, waardoor de estuariene natuur voor een groot deel is verdwenen. Om die natuur te herstellen nam het kabinet het besluit om de Hedwigepolder te ontpolderen. Geredeneerd vanuit de noodzaak tot natuurherstel begrijp ik het besluit en de beweegredenen goed. Maar voor de streek valt die afweging om een nu volledig ingerichte polder met landbouwgrond in te leveren voor natuurherstel zwaar. Dat maakt het een bijzonder project in een groot krachtenveld. Ik zie dat het zeer zorgvuldig is voorbereid door de Provincie Zeeland en het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

Hoe staan de verschillende betrokkenen in het project?

'In december 2009 is het voorontwerp van het inpassingsplan toegezonden aan de 'vooroverleg partners' en heeft de lokale politiek zich uitgesproken. Je ziet bij de gemeente Hulst dat ze hun 'nee' heel duidelijk naar voren hebben gebracht en dat dat een rol speelt in de onderlinge ambtelijke afstemming. De feitelijke

voorbereiding van het project gaat goed, maar alle stappen moeten zorgvuldig worden besproken. Je kunt ook niet verwachten dat ze enthousiast gaan worden over het project, maar de keuze om te gaan ontpolderen is nu eenmaal een voldongen feit.'

Hoe gaan de mensen van het projectbureau om met dit spanningsveld?

'Je merkt dat iedere stap die gezet wordt een hele bewuste stap is. Nog meer dan normaliter het geval is in projecten, juist door dat spanningsveld. Er is dan ook onderling heel veel overleg om samen tot een goede lijn te komen. Eén keer per twee weken overlegt het projectbureau, waar medewerkers van de afdeling Communicatie ook bij aanwezig zijn.

Welke stappen moeten er nu gezet worden?

Eva somt op: 'In de afgelopen maanden hebben we hard gewerkt aan het gereed maken van het ontwerp inpassingsplan. Daarbij is veel aandacht besteed aan de mogelijkheden tot recreatief medegebruik van het natuurgebied zoals wandelpaden en ecolodges en een natuurspaviljoen. In het najaar wordt het ontwerp tezamen met een aantal uitvoeringsbesluiten ter visie gelegd en krijgt iedereen de gelegenheid om zijn of haar zienswijze op het project naar voren te brengen. Rond dit inpassingsplan zijn veel aparte aandachtspunten. We hebben te maken met de Gasdam die door het gebied loopt en goed beschermd moet worden. Er moet een radartoren verplaatst worden, de planschade en nadeelcompensatie moet goed geregeld worden, de grondvererving is belangrijk.... Al die punten moeten wor-

den uitgewerkt! Dat zijn allemaal aparte projecten.'

Geloof je in het project?

'Ja, zeker gezien vanuit het natuurherstel. Maar ik zeg er ook meteen bij: wie ben ik om te bepalen of een keuze goed is of niet? Ik ben van oorsprong juriste en ik bekijk het vanuit het juridisch kader waarin ik werk. Het is duidelijk wat het kader is en als je iets moet doen aan natuurherstel is de Hedwigepolder de beste locatie. Maar ik ben me er ook wel heel erg bewust van wat het betekent voor de mensen. Het is nu een ingerichte polder. Er staan huizen, er wonen mensen en gronden worden intensief gebruikt voor landbouw. Het is heel erg ingrijpend dat dit gaat verdwijnen. Er wordt een nieuwe dijk aangelegd en de oude dijk wordt weggehaald. En dan is het aan de Westerschelde om het gebied te vormen.'

Werk je er met plezier aan?

'Het is een spannend project, en, omdat het omstreken is, ook een heel bijzonder project. De sfeer in het projectbureau is hartstikke goed. Maar ik voel het ook wel als een grote verantwoordelijkheid.'

Annelien Bij de Vaate

Project Hedwigepolder:

- 295 hectare nieuwe estuariene natuur op Nederlands grondgebied
- Kabinet besloot op 9 oktober 2009 definitief tot ontpoldering
- De streek denkt mee over de recreatieve mogelijkheden binnen het plan
- Forse bijdrage aan natuurlijkheid van het Schelde estuarium

LeoMare is een uitgave voor medewerkers van de provincie Zeeland

Mensen

pagina 2

Werk

pagina 3

Zeeland

pagina 6

Organisatie

pagina 5

Jonge Leeuw Diana Martens

Sinds 1 maart 2010 ben ik werkzaam bij de afdeling Kabinet, Juridische Zaken en Bestuursondersteuning (KJB) als jurist op het gebied van publiekrecht. Hoewel het nog te kort is om een compleet beeld te krijgen van het werken bij de Provincie kan ik toch na een half jaar al wel zeggen dat ik het aardig gewend ben. De afgelopen maanden heb ik als prettig ervaren vanwege de informele benadering en goede sfeer.

Ervaring

Voordat ik bij de Provincie aan de slag ging, heb ik diverse juridische (beleids)functies uitgeoefend bij een aantal gemeentelijke overheden waarbij het accent lag op ruimtelijke ordening en bouwzaken. De laatste 2,5 jaar heb ik gewerkt als jurist bij een adviesbureau op het gebied van planschade.

Vrijwilliger

Ik woon in Heinkensand, ben getrouwd en we hebben twee kinderen in de leeftijd van acht en tien jaar. In mijn vrije tijd maak ik me graag nuttig door vrijwilligerswerk te doen. Dit onder andere via de school van de kinderen en daarnaast ben ik lid van een tweetal gemeentelijke bezwaarschriftencommissies. Verder

houd ik van een stevige wandeling en met het gezin maken we graag tochtjes op het Veerse Meer met onze zeilboot. Ook vind ik het fijn om te lezen, waar ik eigenlijk minder aan toekom dan ik zou willen! ■

De werkdag van Arjen Houmes *'tijd voor iets anders'*

Bijna acht jaar werkte Arjen Houmes bij de stafafdeling Financieel Economische Zaken (FEZ). Toen werd het tijd voor iets anders. Vanaf 1 april 2010 werkt Arjen bij de directie RMW als medewerker Beleidsondersteuning Gebiedsinstrumentarium bij de afdeling Gebiedsontwikkeling (GBO). Ik ben eens gaan kijken hoe de nieuwe functie Arjen bevalt en stelde hem een paar vragen over zijn nieuwe baan.

Waaruit bestaan je nieuwe werkzaamheden?

'Ik bewaak en beheer de financiën van het Investeringsbudget Landelijk Gebied (ILG). Dit is een grote som met geld dat de Provincie van 2007 tot 2013 tot haar beschikking heeft. Met dit geld worden specifieke thema's in het landelijk gebied gerealiseerd en gefinancierd. Daarnaast houd ik de administratie bij van verschillende projecten zoals Natuurpakket Westerschelde waar ook Perkpolder en Waterdunen onder vallen.'

Verschillen tussen je oude en nieuwe baan?

'Bij FEZ had ik dagelijks terugkerende taken waar ik zeker een

paar uur per dag aan bezig was. Binnen mijn huidige functie kan ik mijn werkzaamheden nu zelf meer inplannen. Bij GBO heb ik vooral te maken met projectleiders, bij FEZ waren dat collega's die met diverse financiële zaken druk zijn.'

Wat maakt je nieuwe functie leuk?

'Het leuke van mijn nieuwe functie is dat ik meer betrokken ben bij de praktijk. Ik ben al een aantal keren mee geweest naar projectlocaties. Laatst zijn we op werkbezoek geweest waarbij we van Scharendijke naar Zierikzee zijn gefietst. Onderweg kwamen we langs verschillende projecten die door de afdeling of ILG zijn

gerealiseerd. Je werk wordt dan heel concreet. Het is leuk om te zien wat de Provincie doet met het geld waarbij ik direct betrokken ben.'

Tot slot, heb je nog hobby's?

'Ja, onder andere hardlopen! Dit doe ik ook regelmatig in de pauze. Ik ben namelijk bezig met voorbereidingen voor de kustmarathon die 2 oktober 2010 wordt gehouden. Vorig jaar heb ik hier voor het eerst aan mee gedaan. Ik train ongeveer vier keer per week, waarvan twee keer wat korter en twee keer langer. Voor de kortere trainingen kan ik dan mooi gebruik maken van mijn pauze.' ■

Lucinda Martens

Het verhaal achter... Zilt Zeeland

Het 'andere' Zeeland tonen

Volkskrant-lezers vinden sinds 2009 drie keer per jaar een bijlage via het zaterdagse Volkskrant Magazine, namelijk ZILT Zeeland. Dit is een magazine over Zeeland, voor Zeeuwen en voor hen die dat willen worden (directeur van Voetbal International Johan Derksen twijfelt bijvoorbeeld nog tussen Middelburg of Amerika). Het idee voor dit magazine kwam van Zeeuwse Woningcorporaties. Zij vroegen vervolgens subsidie aan de Provincie en kregen ruim 215.000 euro voor vier nummers. Daarnaast kreeg de Provincie een adviseerende rol in de redactie. Aan het woord twee ZILT Zeeland collega's: Henk Nijssen (Ruimte) en Raquel Jimenez (Communicatie).

'De achterliggende gedachte voor het uitbrengen van dit magazine is, dat veel mensen Zeeland nog niet op waarde schatten. Het beeld over Zeeland is overwegend toeristisch, terwijl het juist ook een aantrekkelijke provincie is om te leven, wonen en werken zoals wij in Zeeland zelf wel weten.'

Aan het woord is Raquel, advieslid ZILT redactie.
'Vaak reikt het beeld over Zeeland niet verder dan de geijkte clichés: rust, strand en vakantie. En daarmee doe je de provincie te

kort, want Zeeland heeft veel meer te bieden. Bijvoorbeeld op het gebied van kunst, cultuur, festivals, onderwijs, zorg, culinaire prestaties en innovatieve bedrijven. Maar die 'andere' kant van Zeeland is bij velen nog onbekend en onbekend maakt onbemind. ZILT Zeeland heeft als doel deze onbekendere kant en kwaliteiten van Zeeland te laten zien. Zo-doende hopen we dat het eenzijdige, stereotype beeld van Zeeland door mensen wordt bijgesteld.'

Goede kans

Henk Nijssen vertelt over zijn aandeel: 'Omdat het initiatief voor ZILT Zeeland vanuit de woningcorporaties kwam, werd ik er al snel bij betrokken. Ik heb namelijk 'wonen' in mijn portefeuille ruimtelijke ontwikkeling. Toch wisten we vrij snel dat ZILT Zeeland een coproductie moest worden tussen de afdelingen Economie, Ruimte en Communicatie. We vonden het allen een goede kans om Zeeland op een mooie en diverse manier te laten

zien. Samen sprokkelden we de provinciale subsidie bij elkaar. Ik maakte destijds de subsidiebeschikking op. Nu stap ik weer aan boord om over de toekomst van het magazine te praten.'

Positieve reacties

Inmiddels verschenen er vier edities van Zilt Zeeland. 'De inhoud en vormgeving van deze vier nummers vond ik heel leuk,' vertelt Henk. 'Ik denk ook dat het verassend genoeg is voor mensen buiten Zeeland. Ook voor mijzelf overigens. Zo wist ik niet dat er een brasserie zat in een kerk in Baarland. Dat zijn leuke verrassende dingen, waarvan je niet weet dat het er is. Verder vind ik

het een geniale vondst om treinkaartjes aan te bieden; een 1e klas kaartje voor een 2e klas prijs.' Raquel over de toekomst van het blad: 'In onze ogen en in

de ogen van de initiatiefnemers is ZILT Zeeland een sterk merk geworden. De reacties en de gemeenten effecten zijn positief. Zo hebben de eerste drie nummers 21.600 treinreizigers naar Zeeland opgeleverd. Op dit moment praten we met het bedrijfsleven en de overheden over de mogelijkheden om het magazine te continueren.' ■

www.ziltzeeland.nl

Mercedes Walrave

In de rubriek 'Het verhaal achter ...' vertellen we meer over organisaties en projecten die subsidie ontvangen van de Provincie Zeeland. Deze keer over het magazine ZILT Zeeland.

Nieuw Loket voor druk-, print- en digitaal werk

Met je vragen en opdrachten voor print- en drukwerk en voor digitale producten kun je voortaan terecht bij dit loket. Vanaf nu gaan we namelijk drukwerk en digitale producten centraal inkopen. Zo kunnen we een flinke kostenbesparing realiseren. De collega's bij het loket helpen je verder met al je vragen en opdrachten.

Print/drukwerk en advertenties

Voor print- en drukwerk kun je terecht bij Peter de Kam van Prepress. Iedere dinsdag en donderdag van 9.00 tot 10.00 uur kun je daar binnenlopen op het spreekuur (kamer B001). Hij zorgt ervoor dat printwerk naar de repro gaat en drukwerk met grotere oplages naar de drukker waarmee we een raamcontract afsluiten. Advertenties kun je nog steeds digitaal aanvragen via intranet, René van Vliet maakt ze op.

Digitale producten

Opdrachten voor websites en andere digitale producten gaan via de afdeling Communicatie (Ria van den Driest). Samen met het cluster digitale media en de opdrachtgever bespreken ze of er een nieuw product gemaakt moet worden of dat we slim gebruik kunnen maken van de middelen die we al hebben, zoals Z-zine, Provinciewerk, www.zeeland.nl, intranet of Leomare.

Printing on demand

In de uitgeverwereld is printing on demand, printen op verzoek, een veelgebruikte term. Het is het digitaal opmaken van een document dat pas geprint wordt als er vraag naar is. Dat gaan wij als organisatie ook nog veel meer doen. Zo voorkomen we dat stapels nota's of nieuwsbrieven de voorraadkast vullen en na een paar jaar in de papierbak eindigen. Zo gaat de Afdeling Welzijn de voortgangsrapportage van de

BSZ printen op verzoek. Ineke Houmes: 'Het grote voordeel is dat dit heel snel gaat. Na de opmaak kunnen ze het bij de repro printen. Je hebt geen druk- en levertijd van een externe drukker, wat minimaal twee weken duurt. Alle commissieleden krijgen wel een papieren exemplaar. Anderen krijgen het document als pdf via de mail. Dit is natuurlijk ook veel beter voor de portemonnee en het milieu.'

Kijk voor meer informatie over de loketten op intranet > even regelen > drukwerk + digitaal loket.

Wist je dat?

- o De repro tegenwoordig een professionele printer heeft waarmee we flyers en posters zelf kunnen printen in drukkwaliteit? Drukwerk komt er alleen nog aan te pas bij grote oplages of bijzondere opdrachten.
- o Jouw boodschap ook kwijt kunt in onze vaste communicatiemiddelen? Kijk op intranet (Even regelen > afdeling Communicatie) voor de collega's die je hierbij kunnen helpen.
- o We al ons drukwerk Europees gaan aanbesteden? Zo kunnen we raamcontracten afsluiten en dat levert flinke kortingen op. ■

Ilona Vette

Niet zo,

Goed werk

In deze reeks besteden we aandacht aan duurzaamheid. Dat betekent zuinig zijn op en goed zijn voor elkaar, de omgeving en de economie. Gewoon goed werk dus. Je leest wat de Provincie doet én wat je zelf kunt doen.

maar zo.

Ov-ambassadeurs verhelpen beren op de weg

‘Tis net effe die hulp en vertrouwen winnen. Met info kom je een heel eind.’

Als je als 55-plusser gebruik wil maken van de bus, Fast Ferry of andere vorm van openbaar vervoer (OV) in Zeeland. Maar je doet dit niet, omdat het te ingewikkeld is: nu is er een oplossing. De OV-ambassadeurs. Zij helpen Zeeuwse 55-plussers graag op weg met het OV en bieden daarom de helpende hand!

Vanaf september 2010 gaat het project OV-ambassadeurs officieel van start binnen de provincie Zeeland. OV-ambassadeurs zijn 55-plussers die regelmatig met

het OV reizen, oftewel ervaringsdeskundigen. Zij delen hun ervaringen over OV in het algemeen, helpen bij het plannen van een reis en bieden de helpende hand

bij het daadwerkelijk maken van bijvoorbeeld een busreis. 55-plussers laten andere 55-plussers ervaren hoe het reizen met OV in zijn werk gaat en verhelpen daarmee eventuele beren op de weg. Wie kan dat nu beter dan leeftijdsgenoten?

Drempelverlagers
Het doel van het project is de drempel te verlagen voor 55-plussers om gebruik te maken van OV in Zeeland. Uit onderzoek, dat de Provincie uit liet voeren, is namelijk gebleken dat er behoefte bestaat aan meer persoonlijke uitleg over OV in combinatie met persoonlijke begeleiding tijdens het maken van een OV-reis. De Provincie vindt

het belangrijk dat 55-plussers blijven deelnemen aan de maatschappij. Doordat 55-plussers soms al een lange tijd, of nooit, met de bus hebben gereisd kunnen zij zich onzeker voelen. OV-ambassadeurs helpen hen daarom op weg. Tijdens een gezellig dagje uit ervaren hoe OV werkt.

Op onderzoek uit
Om de OV-ambassadeurs klaar te stomen voor verschillende activiteiten, zoals voorlichtingsbijeenkomsten, proefreizen en OV-instapdagen, krijgen zij een eendaagse training. In juni vond hiervan de eerste plaats. Veertien OV-ambassadeurs leerden waar mensen tegen aan kunnen lopen bij het maken van een OV-reis, gingen op onderzoek uit waarom 55-plussers wel of niet met OV reizen en leerden omgaan met verschillende reacties. Ook kregen zij het nodige mee over het project en OV in Zeeland. 'Het doorlopen van een OV-reis en daarbij knelpunten signaleren, evenals hiervoor oplossingen be-

denken was zeer leerzaam', aldus OV-ambassadeur de heer De Coninck.

Net effe die hulp
De training zorgde voor veel interactie tussen de OV-ambassadeurs. Allen zijn erg enthousiast en zijn op die dag ook nog de straat opgegaan om 55-plussers te interviewen. Zo vertelde mevrouw Van Bochoven: 'Een echtpaar uit Leiden is naar Domburg gekomen met de trein en bus. Zij vinden het OV prima en genieten ondertussen van het mooie landschap. Met het OV komen ze er wel.' Er kwamen ook problemen aan het licht, die vervolgens met z'n allen werden doorgesproken. Hoe kunnen we iets betekenen voor anderen? Belangrijk is daarbij te realiseren dat je OV moet delen met andere mensen. ■

Kijk voor meer informatie op www.degoedekantop.nl en stap in de wereld van OV.

Wiepke van den Broeke

Digitale kopie van je verzonden brief

Wij sturen met zijn allen zo'n 1000 brieven per maand de buitenwereld in. De verzending gaat bijna altijd nog op papier. Een stapje richting digitaal werken is hierin het ontvangen van een digitaal afschrift.

De collega's van de afdeling I&D zorgen er voor dat de afhandeling van jouw uitgaande brief soepel verloopt. Als er een brief wordt verzonden dan volgt er daarna vaak een kopie als afschrift van de brief aan de behandelend ambtenaar. Dit is voor jou een bewijs dat de brief is verzonden. Tot

half juli kreeg je altijd in je postbak een papieren exemplaar van de verzonden brief in een interne envelop. Dit is nu verleden tijd.

Je ontvangt de kopie van de uitgaande brief voortaan via je e-mail. Hierin is een link opgenomen naar het betreffende

PDF-bestand. In de mail klik je vervolgens op de link die je direct toegang geeft tot het digitale archiefexemplaar (PDF). Dit is een gescand document in Corsa en is gekoppeld aan de betreffende postregistratie. Als je wilt kun je ook gelijk de PDF opslaan of doorsturen aan een collega.

Het voordeel is dat er nu voor bijna alle afdelingen (POI en FEZ volgen later dit jaar) één werkwijze is voor het versturen van een digitaal afschrift.

Welke brieven
Van elke brief die je opmaakt vanuit het Zeeland Menu en waarop je hebt aangegeven dat jezelf of collega's een afschrift moeten ontvangen, ontvang je een digitale kopie na verzending. Dus geman-dateerde brieven, directiebrieven en brieven voor een financiële op-

drachtverlening, maar ook de brieven die namens GS worden verstuurd.

Digitaal of papier?
Het verzenden van papieren brieven naar externen zal de komende jaren nog wel blijven. Het opstellen van een brief doet iedereen al digitaal. Nu ontvang je ook een link naar de verzonden brief digitaal. Zo komen we iedere keer weer een stapje dichterbij het streven naar een volledig digitale werkwijze met de bedoeling om uiteindelijk onze (elektronische) dienstverlening te verbeteren. Meer weten? Neem dan contact op met Jan Kruit. ■

Marjolein van Ooijen

Rekensommetje
Meer dan 1000 brieven per maand
: 20 werkdagen per maand x 3 afschriften
= meer dan 150 interne enveloppen **minder** per dag

Gevarieerd werk geeft plezier

Geraldine Siereveld begon haar loopbaan bij de Provincie als interieurverzorgster. Nu, ruim vijf jaar later, is zij junior management-assistent en verzorgt zij wekelijks onder meer de verslaglegging van het directieteam.

'Ik vind het fijn nu een vaste werkplek bij bedrijfsvoering van de directie SBO te hebben', zegt Geraldine, 'want de afgelopen jaren ben ik van hot naar her door het Provinciehuis gegaan. Dat kwam doordat ik steeds ben ingevallen op diverse werkplekken. Al vrij snel nadat ik met het schoonmaakwerk was begonnen, kwam er een baan van 28 uur bij de postkamer vrij, waar ik aan de slag kon. Eerst deed ik de interieurverzorging via het uitzendbureau er nog bij. Daarmee ben ik gestopt toen mijn werk bij de postkamer naar voltijd werd uitgebouwd.'

Geraldine kwam bij de Provincie als instromer en dat hield automatisch in dat zij na een jaar ruimte moest maken. 'In mijn jaargesprek heb ik toen aangegeven dat ik graag een secretaresseopleiding wilde volgen. Ik ging een dag in de week naar Schoevers in Rotterdam. Om praktijker-

varing op te doen heb ik gevraagd of ik een stageplek kon krijgen. Die kreeg ik als afdelingssecretaresse bij de facilitaire dienstverlening. Daarna heb ik steeds werk gedaan op invalsbasis, waardoor ik dan eens hier en dan eens daar achter een bureau zat. Ik heb toen heel veel ervaring opgedaan.'

'Je miste op den duur toch een vaste uitvalsbasis', constateert haar afdelingshoofd Robin Wildschut. 'Die heb je bij onze afdeling

gevonden. Ook al werk je nu ook voor anderen, zoals bij de voorbereiding van college-activiteiten en de verslagen van het directieteam. De vaste cyclus van de vergaderingen geeft structuur aan je werk.'

'Ik vind het werk op het afdelingssecretariaat en de ondersteuning bij projecten ook erg leuk', merkt Geraldine op. 'Het is afwisselender door de vele onderwerpen waaraan ik werk, variërend van de oesterpartij tot e-dienstverlening en van het subsidieloket tot de procesbewaking voor de beant-

woording van schriftelijke vragen van statenleden.'

Om de ontwikkeling in het werk van Geraldine te volgen, praten Robin en zij regelmatig bij. 'Ik kan ook gemakkelijk tussendoor bij Robin binnenlopen' zegt ze. 'En ik hoor ook van de mensen voor en met wie Geraldine werkt, zodat ik mij een breed beeld kan vormen', vult Robin aan.

Beiden stellen vast dat ook door dat samen praten Geraldine steeds verder groeit in haar vak. ■

Ans van Nieuwenhuijze

dags vrij van school. Dan ben ik zonder meer ook thuis, maar meestal kan ik de hele vrijdag thuisblijven.' 'Mijn vrouw werkt in het ziekenhuis in Terneuzen en we wonen in Wolphaartsdijk' zegt Ary, 'door haar onregelmatige werkuren is het handig dat ik een deel van mijn verlof omzet in de zorg voor de kinderen. En gezamenlijk kunnen we zo ook meer tijd doorbrengen.'

Ikap

De individuele keuzemogelijkheden arbeidsvoorwaarden provincie Zeeland (IKAP) worden geboden via de CAO. Het kopen en verkopen van verlof kan tot ten hoogste 108 uur per jaar. De aanvraag moet steeds voor 1 november van het voorafgaande jaar worden gedaan bij de personeelsfunctionaris. De regeling voor de aanschaf van een fiets gaat tot een belastingvrij bedrag van 749 euro. Voor de extra's, zoals een verzekering, staat ook een maximum bedrag. Er wordt verrekend met het salaris of verlof. De fiets moet gebruikt worden voor het woon/werkverkeer. Dat kan ook zijn om bij de bushalte of het treinstation te komen. De regelingen zijn te vinden op intranet, onder de knop Personeel/personeelswijzer A-Z/IKAP. De personeelsfunctionarissen van de directies kunnen ook informatie bieden. ■

Ans van Nieuwenhuijze

Levendige handel

Cees de Vries merkte, al trappend naar Parijs, dat hij aan een nieuwe fiets toe was. Met de gunstige regeling van de werkgever was de aanschaf na terugkomst in Middelburg zo gedaan. Het voordeel: bijna 750 euro belastingvrij.

Cees' vrouw heeft onlangs de damesvariant gekocht. En hoewel haar werkgever dezelfde regeling biedt, was daar wel een nadeeltje: zij kan de fiets niet voor woon-werkverkeer gebruiken en moest daarom het volle pond betalen. Serife Hönker deed een beroep op de provinciale regeling toen haar vorige fiets werd gestolen. 'Met het voordeel heb ik een uitvoering gekocht met meer luxe en extra's dan ik normaal zou hebben gedaan', zegt zij. 'Ik denk dat ik over drie jaar weer aanklop.'

'Ik heb al voor de tweede keer ge-

bruik gemaakt van het fietsen plan', zegt Esther van 't Westende en daarvoor heb ik verlof ingeleverd. Ik heb er inmiddels al aardig wat kilometertjes opzitten.'

Rob Joosse heeft een deel van zijn verlof verkocht aan de werkgever en kreeg daar geld voor terug. 'Ik had zoveel dagen overstaan, dat ik ze eigenlijk nooit kon opmaken. Nu is de balans weer hersteld'. Arjen Drijgers zette zijn stuwmeer aan verlofdagen om in de levensloopregeling. 'Dat is voor mij veel gunstiger dan over

een lange periode verlof op te nemen. Ik doe dit nu al twee jaar en ik ga er mee door.' Lies Dekker leverde dagen in omdat zij het geld goed kan gebruiken voor haar studerende kinderen 'en ik kreeg mijn verlof toch nooit op in een jaar'. Annemarie Wilboordse gaat nooit een lange periode op vakantie en verkoopt daarom ook al een tijd een deel van haar verlof terug aan de baas.

Daar tegenover staan diverse collega's die juist extra verlof kopen. 'De reden daarvoor past zich aan mijn omstandigheden aan', zegt Janny van der Maas. 'Eerst vond ik het gewoon lekker om wat extra vrije tijd te hebben. Toen de kleinkinderen kwamen, gebruikte ik het extra verlof om oppasoma te zijn. Inmiddels is mijn man met FPU en vind ik het fijn om er samen zo vaak mogelijk op uit te trekken. Ik ben nu ook wat korter gaan werken.' Jean-Pierre de Keijzer en Ary Goud kopen verlof om voor hun kinderen te zorgen. Zij hebben er allebei drie. Jean-Pierre: 'Mijn jongste dochter is vrijdagsmid-

Leeuw in/uit

In dienst

1 september
Marloes van Tilburg, water en natuur RMW

Uit dienst

15 augustus
Désirée Looten, kabinet, juridische zaken en bestuursondersteuning SBO
Frank Moree, handhaving natuur en milieu RMW
1 september
Frans van Bloois, bouw en renovatie E&M

Mobiliteit

1 juli
Arie van Duin van bedrijfsvoering SBO naar facilitaire dienstverlening SBO
Åse Myhrberg, functiewisseling binnen bedrijfsvoering SBO
Ellen Mes van bedrijfsvoering E&M naar stafafdeling financieel-economische zaken
1 september
Walter Franse van bedrijfsvoering RMW naar stafafdeling financieel-economische zaken

Jubileea

12,5 jaar
1 augustus
Henriette Minekus, bouw en renovatie E&M
9 augustus
Jeroen Steenbakker, beheer E&M
1 september
Peter Beijgaard, milieuhygiëne RMW
Anouk Nagelkerke, handhaving natuur en milieu RMW
Edwin Schop, stafafdeling personeel, organisatie en informatie
3 september
Maxim Schipper, informatieverzorging en documentatie SBO
5 september
Marjan de Feijter, kabinet, juridische zaken en bestuursondersteuning SBO
13 september
Franja Worobiej-Jansen, milieuhygiëne RMW
16 september
Martin Pruijsers, informatieverzorging en documentatie SBO

25 jaar
22 augustus
Kees Polderdijk, water en natuur RMW

40 jaar
23 juli
Hubert Uitterhoeve, gebiedsontwikkeling RMW
1 augustus
Ria van Beers, kabinet, juridische zaken en bestuursondersteuning SBO
Henk Assink, milieuhygiëne RMW

Geboren
4 juni
Levi, zoon van Laura Ras, informatieverzorging en documentatie SBO, en Johan van Goederen

Overleden
1 juli
Tonny Schiettekatte, informatieverzorging en documentatie SBO
6 augustus
Daan Bruinooge, oud-gedeputeerde
1 september
F.B. van Dommelen, oud-medewerker PSD

Het idee voor deze reeks is het relatiegeschenk de Zee-Band. Op de ZeeBand kun je Zeeuwse plaatsen kiezen die je raken. Dit kun je doen door vier kleurenpunten ergens in Zeeland te prikken met elk een eigen betekenis: Rood = Roots, Blauw = Favoriete Plek, Groen = Woonplaats, Parel Wit = Ultiem Zeeland

In de volgende LeoMare's laten we elke keer een collega aan het woord over Zeeuwse plaatsen die hem of haar raken.

Carel Colijn over zijn band met Zeeland

Roots
Ik ben geboren in Zeeland en wel in de stad Vlissingen. Na de middelbare school ging ik in Utrecht studeren en daarna werkte ik in Arnhem. Na enkele jaren deed de mogelijkheid zich voor in Zeeland te gaan werken bij de Rijkswaterstaat Deltadienst. Dat heb ik toen gedaan en zo vestigden mijn echtgenote (die uit het Gooi afkomstig was) en ik zich in Zeeland, waar we nog steeds wonen en werken. Inmiddels alweer een jaar of achttien geleden ben ik bij de Provincie Zeeland gaan werken. Ik woon in Vlissingen op tien minuten fietsen van de duinen en het strand. De stad Vlissingen laat zich lastig karakteriseren; het is een samenstel van stedenbouwkundige blunders en wanproducten naast fantastische elementen en gebieden. Het is een stad die in de Tweede Wereldoorlog één van de meest gebombardeerde steden was en waarvan nagenoeg geen huis onbeschadigd bleef. Bestuurders in de daaropvolgende decennia hebben, zo lijkt het wel, steeds van

concept gewisseld. Er werden hele straten afgebroken en andere hersteld. Het resultaat is een binnenstad die een mengmoes is van oud en nieuwer waar menig middenstander leed onder het gebrek van aantrekkelijkheid van het winkelgebied, maar waar uiteindelijk toch een situatie en sfeer ontstond waar het redelijk toeven (en winkelen) is.

Favoriete plek
Het is best lastig om een favoriete plek in Zeeland aan te geven. Het is op veel plaatsen plezierig en interessant. Een mooie plek is voor mij in ieder geval een plek waar je contrasten kunt zien; contrasten voor het oog en contrasten in functies van gebieden. Wat dat betreft is één van de mooiste plekken daar waar het gebied van Fort Rammekens eindigt en het Sloegebied begint. Als je daar op de dijk staat, zie je aan de ene kant het bos van Rammekenshoek en aan de andere kant na een schilderachtig schorretje het economische hart van industrieel Midden Zeeland. Het Sloegebied

wordt aan de landkant weer grotendeels begrensd door agrarische functies en zo komt veel wat Zeeland tot Zeeland maakt daar samen.

Het ultieme van Zeeland
De zee is een heel bepalend fenomeen voor onze provincie. We zijn er door omgeven en we moeten ons er steeds tegen verdedigen. De zee herbergt natuurkrachten die gigantisch zijn. Bij een mooie noordwesterstorm stuwt het water hoog op en rollen er metershoge golven op onze stranden,

dijken en dammen af. Dat is een adembenemend schouwspel als je tenminste de motivatie hebt om er in dat rotweer naar te gaan kijken. Het donderend geraas en gedreun waarmee de golf uiteindelijk breekt op het strand, de dijk of tegen de duinvoet en het opspattende en schuimende water dat daarbij hoort, dat is het ultieme Zeeland. Zeker in de wetenschap dan wel het vertrouwen, dat de waterkering het houdt. ■

Carel Colijn

Havenactiviteiten en op de achtergrond Fort Rammekens.

In memoriam Tonny Schiettekatte

Op 1 juli 2010 overleed Tonny Schiettekatte plotseling aan een hartstilstand. Zijn overlijden heeft veel collega's diep geraakt. Tonny was senior medewerker grafische producten bij de afdeling Informatievoorziening en Documentatie. Zijn directe collega's René en Peter over Tonny:

Op maandagochtend nooit meer: 'Goeie smorgens Jos', nooit meer: 'Zo, heren van het goeie leven', nooit meer: 'Ajax', op maandagmorgen, nooit meer lachen om een nederlaag van 010.

Op dinsdag nooit meer afgeven op Gordon en Joling, maar ook nooit meer de muziek van Eddy Wally, nooit meer aan het eind van de dinsdagmiddag 'prettige dag morgen en tot donderdag'.

Op donderdag tijdens de middag-

pauze als René vrij is niet rechtsom het rode deurtje uit maar linksom.

Op vrijdag nooit meer: 'Mag ik u deze gevulde koek offereren' en nooit meer: 'Goed weekend en tot maandag'.

Wij verliezen met Tonny, zijn humor, betrokkenheid, hulpvaardigheid en kennis maar vooral een maatje.

We eindigen met een korte uitspraak van de door Tonny bewonderde Godfried Bomans:

'Als u een goede vriend ontmoet, kan het u dan wat schelen wat hij precies te vertellen heeft? Neen, het gaat om zijn oogopslag, het timbre van zijn stem, de atmosfeer van zijn aanwezigheid: dat geeft de vreugde der herkenning en de blijdschap van het weer bijeen zijn.'

Zo zal Tonny in onze herinnering blijven.

René van der Vliet
Peter de Kam

Colofon

SAMEN WERKEN AAN ZEELAND

Redactieadres
provincie Zeeland
Postbus 6001
4330 LA MIDDELBURG

T 0118 631 276 of 0118 631 847
E leomare@zeeland.nl

Wie zijn de mensen achter LeoMare?

Hoofdredacteur Dik Kruis	toestel 1990
Eindredactie Iris Laboyrie Annemarie Pouwer	toestel 1847 toestel 1276
Redactie Annelien Bij de Vaate Mirjam Delft-Kaijser Lucinda Martens Berit Sens	toestel 1145 toestel 1528 toestel 1714 toestel 1416

Anne-Marie Vermazen toestel 1315
Wiepke v.d. Broeke toestel 1521
Dorinda Verhage toestel 1943/1521

Ontwerp
BOOM Boom Creatie en Communicatie

Opmaak
provincie Zeeland, afdeling Prepress

Druk
Drukkerij Verhage & Zn.
Middelburg

Aan dit nummer werkten mee:
Carel Colijn, collega's artikel levendige handel, Ria van den Driest-Louwerse, Hans Dul-laert, Eva Haverkorn, Arjen Houmes, Ineke Houmes, Raquel Jimenez, Peter de Kam, Jan Kruit, Diana Martens, Ans van Nieuwenhuijze, Henk Nijssen, Marjolein van Ooijen, Danielle Otten, OV-ambassadeurs, Scheldepoort B.V. foto artikel Zeeband, familie Schiettekatte, Geraldine Sierveld, VI Images, Jakolien van der Poel en Roy Brandenburg foto Zilt Zeeland, Ilona Vette, René van der Vliet, Mercedes Walrave, Robin Wildschut.
Het volgende nummer van de LeoMare verschijnt eind oktober 2010.

